

[Søren Olesen.]

Hr. Eiler Jensen ved første Behandling af dette Lovforslag særlig gjorde sig til Talsmand for; det skal jeg dog afholde mig fra bl. a. af den Grund, at de ærede Medlemmer her i Salen jo er beskyttet af Formandens Klokke. Men jeg mener, at Borgere i Landet og navngivne Foreninger og deres Medlemmer bør være flokket for særlig grove Udtalelser af Medlemmer i dette høje Ting. Og naar det ærede Medlem Hr. Eiler Jensen ved første Behandling af Lovforslaget tillod sig at betegne Medlemmer af Kristelig Arbejdsløsheds-kasse som Hyklere og Snyltere, saa finder jeg, at selv om man selvfølgelig maa gaa ud fra, at det ærede Medlem udelukkende repræsenterer Kvalitetsborgere, saa burde han betænke sig lidt, før han kommer med saadanne Udtryk om anderledes tænkende Mennesker. I hvert Fald, naar Flertallet i dette Ting, synes jeg, i nogen Maade lader Magt gaa for Ret og Lighed for Loven, saa vil jeg ikke undlade at protestere. Vi kan derfor ikke stemme for det af Flertallet stillede Ændringsforslag, og af de Grunde, jeg her har anført, kan vi heller ikke stemme for de andre Ændringsforslag.

Ordføreren (Sønderup): Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at skabe en bedre Stilling for Kristelig Arbejdsløsheds-kasse, thi vel er der aabnet Mulighed for en økonomisk Hjælp, men skal denne Hjælp i det lange Løb faa virkelig Betydning, maa den følges af en Bestemmelse om, at Statsanerkendelsen ikke er afgørende for, om Medlemmerne af denne Kasse kan faa Adgang til Arbejdspladserne og i øvrigt nyde de Fordele, der i Almindelighed flyder af, at man har sikret sig mod Følgerne af Arbejdsløshed. Det maa være saaledes, at naar vedkommende kan godtgøre, at han har forsikret sig, er det Samfundet uvedkommende, hvilken Kasse han har knyttet sig til. Det modsatte er Udtryk for Snæversyn, for ikke at sige Diktatur.

Hver Gang vi har Arbejdsløsheds-kassernes Forhold til Drøftelse her i Tinget, taler man fra kommunistisk og socialistisk Side, som om man i Regeringskredse ingen Interesse har for Kasserne, som om Kasserne misrøgtedes og ikke tilgodeses i fornødent Omfang. Som de erfarne Mænd,

de ærede Medlemmer er, specielt paa disse Omraader, ved de meget vel, at de Vilkaar, der bydes Arbejdsløsheds-kasserne, ikke er, som de forsøger at give det Udseende af; man kan roligt sige tværtimod. Med det fintmærkende, fuldt udbyggede System med Pristalsregulering, der blev gennemført ved Loven i Fjor, og som videreføres i Aar, synes jeg, man er berettiget til at sige, at vi har realiseret en Arbejdsløshedslovgivning, der i det væsentlige skulde være i Stand til at staa et Stykke Tid, en Lovgivning, der ikke har sit Sidestykke nogetsteds, og som vi har Grund til at tage som et Vidnesbyrd om det høje sociale Stade, vi staaar paa her i Danmark. Det er Sandheden, og den tror jeg det vilde være gavnligt, alle Forhold taget i Betragtning, at man fra de Herrers Side tog frem i de Kredse, hvor man sædvanligvis har sin Gang. De ærede Medlemmer taler, som om kun de og deres Partier har Interesse for Arbejdsløsheds-kasserne. Jeg tror ærlig talt, at man skulde tænke sig en lille Smule om, inden man gaar videre ad disse Baner og omtaler de Tilskud, der gives Kasserne, som forholdsvis begrænsede, for hvis man fortsætter, som man har været inde paa, i udpræget Grad fra kommunistisk, men til Dels ogsaa fra socialdemokratisk Side, med store Overbud i Henseende til de Midler, som skal stilles til Raadighed, saa bliver Resultatet, at man kvæler Kasserne i bare Velvilje og Hjælpsomhed, og det er de Herrer meget nærmere ved, end de sandsynligvis selv er klar over.

Jeg skal til Bekræftelse heraf nævne nogle faa Tal: Udvalget har indhentet en Del Oplysninger om Kassernes økonomiske Tilstand, hvorefter det for det første fremgaar, at Kasserne som Helhed ligger med store Formuer, hvilket jo kun er godt og glædeligt. I Regnskabsaaret 1944—45 har der været en Fremgang fra 238 Mill. Kr. til 282 Mill. Kr. Nu skal det indrømmes, at der for 1945—46 er en Tilbagegang paa 10 Mill. Kr., og det er muligt, at det Regnskabsaar, som nu afsluttes, vil udvise et endnu større Underskud. Naar der er Udsigt til, at Kassernes Økonomi vil udvikle sig i den Retning, synes jeg, det havde været naturligt, om man havde sat Kontingentet i Vejret, men de Oplysninger, vi har faaet, viser jo, at man er gaet den stik